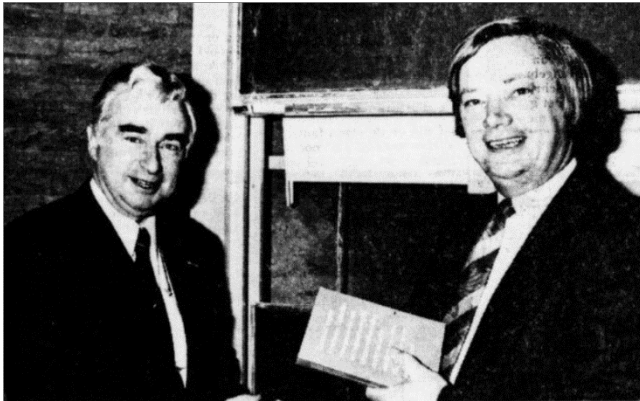

Telegraaf, 4 februari 1987

Prof. dr. J.E. Doek wil wettelijke regeling

“OUDERSCHAP GEEN VRIJBRIEF VOOR SLAAN VAN KINDEREN”

door RENE STEENHORST

AMSTERDAM, woensdag „Dat zogenaamde pedagogische klapje, de opvoedkundige tik. Ik geloof daar niet in. Zo van: de goede intentie rechtvaardigt de daad. Alleen, hoe meet men goede intenties? " Dat zei gisteren tijdens een druk bezocht symposium over kindermishandeling in Amsterdam, professor dr. Jaap Doek (44), voorzitter

van de Vereniging tegen Kindermishandeling. Doek spreekt zich via het boekje „Geweld tegen kinderen", waarvan hij het eerste exemplaar overhandigde aan een topambtenaar van WVC, onomwonden uit tégen hot slaan van kinderen door hun ouders. Sterker nog: hij wil dat de regering nagaat of er mogelijkheden zijn via de wet, en naar Zweeds voorbeeld, ouders het slaan van hun kinderen te verbieden. Zijn woorden, waarvan een deel vorige week al naarbuiten kwam, ontlokten veel reacties. Doek was niet in de gelegenheid de kritiek te beantwoorden. Hij verbleef in het buitenland. Gisteren zei hij echter: „Als een onderwijzer een kind slaat als het iets heeft uitgehaald, dan staan de ouders vaak op hun achterste benen. Zo van: 'De meester moet met zijn vingers van Jantje afblijven!'

Maar als men zelf een oorvijs uitdeelt is dat blijkbaar wel gerechtvaardigd. Is dat wel zo? Zijn wij als samenleving van mening dat het slaan van kinderen slechts aan ouders of verzorgers is voorbehouden? Uiteindelijk wil ik dat het in ons land tot een normstelling komt. De excessen, zoals die bestaan, moeten beter kunnen worden aangepakt dan thans het geval is. De allerswaarste vormen van kindermishandeling kun je hiermee niet bestrijden, ik besef dat, maar wel de zeer grote middengroep." Doek wil dat aan het wetsartikel-245 van het Burgerlijk Wetboek een passage wordt toegevoegd, dat ouders naast het verzorgen en opvoeden van hun kind(eren), zich niet mogen bedienen van lichaam en/of geestelijk geweld.

Ook pleit hij in dit verband voor een meldingsplicht bij kindermishandeling, maar geeft toe dat hieraan nogal wat praktische bezwaren kleven. Prof. drs. J. van Londen, directeur-generaal van de Volksgezondheid, aanwezig namens minister Brinkman en staatssecretaris Dees, reageerde: „Door een meldingsplicht zou de rol van de vertrouwensarts, op het punt van het beroepsgeheim, kunnen worden ondermijnd. Bovendien is het moeilijk zo'n bepaling in wetsregels vast te leggen. Als slaan niet mag, dan moet ook psychisch geweld verboden zijn. Alleen ik zou niet weten hoe je dat in een wetsvorm giet? Ik zou het niet weten," aldus de oudpsychiater.

Doek, hoogleraar privaatrecht aan de Vrije Universiteit van Amsterdam en waarnemend kinderrechtser in Alkmaar, vindt toch dat de regering "op zijn minst" moet nadenken over zo'n regelgeving: „Dat ouders hun kinderen niet mogen slaan, is in Zweden al sinds 1978 volstrekt geaccepteerd. Niemand heeft moeite met zo'n wetsregel. Het aantal gevallen van kindermishandeling is daar, door deze wet, drastisch teruggelopen. Een verbod stemt nu eenmaal tot nadenken. Ouders zijn daar inventiever geworden in het uitdelen van straf. Ze praten meer met hun kinderen of tonen aan de hand van bv. een vraag- en antwoordspel, waarom iets fout is. Dat is wat ik wil dat in Nederland zou moeten gebeuren: grotere inventiviteit bij sancties."

■ Professor J.E. Doek, voorzitter van de Vereniging tegen Kindermishandeling (rechts) overhandigt de directeur-generaal van de Volksgezondheid, prof. drs. J. van Londen, het eerste exemplaar van het boekje „Geweld tegen kinderen". Foto: C. Toorensplits